

По моминско лице, хубость,
 И по чърны очи;
 Съмъ ся крадель изъ дома си
 И съмъ бѣгалъ нощемъ,
 Като еленъ младъ, запаленъ,
 Плетъ я съмъ прескоквалъ
 И ся крыехъ во градинѣ,
 Задъ маковы китки,
 Иль подъ ружи гѣстолисты
 Тулехъ ся какъ заяць.
 На дочаквахъ свое либе
 Тамо во градинѣ,
 Кога оно утромъ рано,
 Во зорѣ глѣбокъ,
 Зело лѣйка въ бѣлѣ рѣкъ,
 Цвѣтя си поливать
 А я одвай, одвай дышамъ
 Да не ме догледѣтъ.....
 Али защо си маумвамъ
 Превни си години?
 Нека мамы ви докажѣ
 Свойтъ тѣженъ приказъ.

II

Во църковнѣтъ градинѣ,
 Во дворѣтъ широкій,
 Седнала ѳе стара баба
 Предъ църковны враты.
 Никой нея не я пытать
 Тамо защо сидѣтъ,
 Кого баратъ, кого чекатъ
 Откъдѣ дошла ѳе
 И що она въ църквѣ искатъ;
 Даль дѣте ще кърститъ,
 Или сына си ще вѣнчатъ
 Съ младѣ хубавицѣ?